

Mál nr. 176/2017
M og
vátryggingafélagið V v. fasteignatryggingar.

Vatnstjón í húsi 2.1.2017, ágreiningur um bótafjárhæð. Frávísun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 26.5.2017 ásamt fylgiskjöllum 1-5
2. Bréf V dags. 19.6.2017

Málsatvik.

M vísar til vatnstjóns í húseign hans og segir í málskoti að um óviðunandi afgreiðslu sé að ræða á tjóni hans hjá V og ítrekað sé farið með rangt mál. Þá sé vinna húseiganda verulega vanmetin og enginn rökstuðningur fylgi. Þá segir M að verklok hafi tafist úr hófi vegna lélegra vinnubragða sem V beri ábyrgð á. Í málinu leggur M fram tölvupóstsamskipti sín og V þar sem aðallega er fjallað um skemmdir og bótafjárhæðir, en lítið vikið að tjónstilvikinu sjálfu.

V hafnar ekki bótaskyldu en telur málið ekki tækt til umfjöllunar úrskurðarnefndar í vátryggingamálum vegna þess hve kröfugerð M sé óskýr og þá sé M aðallega að fara fram á að nefndin fjalli um bótafjárhæðir málsins, en um það fjalli nefndin ekki nema samþykki aðila liggja fyrir og slíkt samþykki liggja ekki fyrir í málinu. V telur að tjónin séu tvö og ótengd.

Álit.

Ágreiningur í máli þessu varðar fyrst og fremst bótafjárhæðir, en skv. 3. gr. samþykta fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum nr. 1090 frá 12. desember 2005 segir „Nefndin úrskurðar um bótafjárhæðir að fengnu sérstöku samþykki allra málsaðila.“

Fyrir liggur að V samþykkir ekki að nefndin úrskurði um bótafjárhæðir í málinu og er málinu því þegar af þeirri ástæðu vísað frá nefndinni sbr. tilvísað ákvæði 3.gr. samþykta fyrir nefndina.

Niðurstaða.

Málinu er vísað frá.

Reykjavík 29.8. 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.